

Publicerad 2006-08-24 22:52 av Julia Felicia

Paradisfrukt

Han älskade mig

Han älskade mig

Himmelriket var att kyssa mina läppar

Paradiset att dra in min doft

och

Känna min kropp mot sin egen

Mina ögon var solen

och

Mina ord var syret i hans lungor

Jag var hans universum

och

Jag

Vände Bort

Gick iväg

Jag sade

"jag vet inte"

"jag vet ingenting"

Sista gången var min tunga vass

Jag sade

"det finns inget himmelrike"

och

Jag förvisade honom från Paradiset

Lät solen förmörkas

Lämnade honom i mörker och kyla

Han stod vid Pärleporten

Väntade

Dag och natt väntade han

Men ingen

ingen kom

Allt vin i världen drack han

Han älskade mig i tårar och vin

och

Låg där kvar
Som Paradisfrukten förblir liggande på marken

Jag satt välsignad i mitt Paradis
\"jag vet inte\"
\"jag vet ingenting\"
Stirrade ner på hans druckna kärleksbrev
Med förakt

Den dagen då änglarna hämtade honom
Gav honom mer än tomma löften
Tomma löften och heta kyssar
Vingar
Då stod jag vid porten
jag skrek men snart var han
Borta ur synhåll
Någonstans i fjärran
Förälskad
jag grät
och
Älskade honom

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Julia Felicia med Poeter.se id #4930 innehar upphovsrätten